

[Holst.]

Forsvarsminister i nogen Grad gav os Forespørgere Ret og erklærede, at han, lige saa snart han havde erfaret om den fortrolige Udsendelse fra Generalstaben, havde foranlediget, at der var givet Kontrameddelelse til Redaktionerne, og i øvrigt havde advaret Generalstaben imod at foretage den Slags Ting, synes jeg jo nok, at den højtærede Minister kunde have sparet sig sine noget overlegne Bemærkninger i den første Del af Talen. For her er ikke Tale om, at vi Kommuniste i og for sig er særlig ængstelige over disse Eksperimenter med Raketbomber; det er overhovedet ikke disse Eksperimenter, der er Baggrunden for den stillede Forespørgsel. Det, der er Baggrunden, er dette, som jo ogsaa den højtærede Forsvarsminister, forekommer det mig, i nogen Grad indrømmede, at man fra Generalstabens Side havde forsøgt at censurere Dagspressen gennem de Direktiver og Meddelelser, der er udsendt, havde forsøgt, ganske vist paa en kluntet Façon, at overtræde Grundlovens Forbud imod Censur. Det var det, vi ønskede en Forklaring paa, og det er derfor, vi har stillet Forespørgselen.

Den højtærede Forsvarsminister har nu fremført en Forklaring i nogen Grad i den Retning; jeg takker ham derfor, og det glæder mig i hvert Fald, at den højtærede Forsvarsminister tilsyneladende har været enig med os og har sørget for, at den Slags Handlinger, som Generalstaben har foretaget, blev korrigeret. Jeg gaar ogsaa ud fra, at der er truffet Foranstaltninger til at forhindre, at noget saadant gentager sig. Som jeg sagde før, har vi ikke noget imod, at Generalstaben iværksætter en Undersøgelse i saadanne Tilfælde for at konstatere, om der foretages Øvelser med Luftvaaben, med Raketbomber; det finder vi i og for sig rimeligt og berettiget.

Naar Generalstaben uden tilsyneladende at have forhørt sig hos Forsvarsministeren kan udsende saadanne Direktiver til Pressen om, hvad den maa skrive, og hvad den ikke maa skrive, faar vi den Forklaring af den højtærede Forsvarsminister, at han er skredet ind over for denne Handling. Men saa er der det ved det foreliggende konkrete Tilfælde, at disse Direktiver havde en efter min Mening meget uheldig Tendens, idet Henstillingen om ikke at offentliggøre Stedbetegnelser forhindrede, at Folk fik beroligende Oplysninger, for det er klart, at naar man ikke maa offentliggøre Stedbetegnelser, vil det jo ogsaa være vanskeligt for ikke at sige umuligt for Pressen eller

andre at dementere Beretningerne, hvis de viser sig at være urigtige; og i det næste Tilfælde, hvor man forbyder at meddele Offentligheden, at det var Meteor, foreligger der et tydeligt Eksempel paa, at man forhindrer, at beroligende Oplysninger kommer ud til Offentligheden. Jeg kunde i og for sig forstaa, selv om jeg ikke kan give det Tilslutning, om Generalstaben f. Eks. havde forbudt Pressen at offentliggøre noget om Rakter — det var der dog en vis Begrundelse for, set fra Generalstabens og maaske ogsaa Regeringens Synspunkt —, men det besynderlige og det, jeg ikke kan forstaa, er, at Generalstaben finder, det har nogen Betydning, at man hindrer Folk i at faa at vide, at det ikke er Spøgelsesraketter, men fredelige Meteor eller Stjernesked, man har set.

Den højtærede Forsvarsminister har tilsidst stillet mig og min Gruppe et Par Spørgsmaal, og jeg vil dertil sige, at for os Kommuniste gælder det først og fremmest om, at Grundlovens Paragraf om Ytringsfriheden og Forbud mod Censur overholdes. Det er det, det drejer sig om, og det er paa det Grundlag Forespørgselen er stillet.

Rasmus Hansen: Den højtærede Forsvarsminister sagde, da han havde Ordet for at svare paa den kommunistiske Forespørgsel, at det forekom ham, man havde gjort en Myg til en Elefant, og deri synes jeg — og derom tror jeg, mange andre Medlemmer af dette høje Ting er enige med mig —, at man maa give ham Ret. Jeg er ogsaa ganske enig med den højtærede Forsvarsminister i, at der ikke kan være Tvivl om, at Generalstaben ved de her omtalte Henvendelser til Pressen kunde have udvist lidt større Behændighed. Det er ikke uden Grund, hvis Henvendelserne, navnlig den sidste, har foranlediget Forbavelse paa Bladenes Redaktioner og Spørgsmaal om, hvad Meningen egentlig var. Det kunde være undgaaet, hvis Generalstaben havde været lidt mere smidig og havde givet Pressen Underretning om, hvad der var passeret, nemlig at nogle Sprængstykker ikke stammede fra en Raket, men fra et Meteor, og samtidig havde anmodet Pressen om at opfordre Generalstabsrapportørerne rundt om i Landet til fremdeles at vise den største Agtpaaagivenhed over for andre Sprængstykker, som maaske kan skyldes Raketter, eller over for andre Forhold, som havde Interesse for Generalstaben.

Men det fremgik ganske klart af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Holst fremsatte, at Formaålet med den